

Vizita

Sinočka je u prvi sutor
u valu s krejancon ulizla
bila,- za đitu adatana-, gajeta
i tu surgala za prinoči'.
Paričavala san ževaru
za ispe' fete freškega gofa
i tanke pogače, što san hi
prin uru vrimenta umisila.
Večer je tepla i tisto je
učas uskiso.
Da je bar ovako ka' za Uskrs
umisin sirnice!
Sa' se, s čikaron kafe u ruci,
kalajen na žal
di mi je još od sino'
ostala katrida i veli šugaman.
Gledan pridase.
Gajeta je još tu;
spi i ona i oni u njoj.
INANNA – piše na kabini.

Tri, četiri šugamana sušu se priko bande,
a mudantine visu na lantini.
Na krmi viru ručice od panula,
a na provi stivani konopi.

Bili bidun i njima služi kako senjal.
Ispod imena broda broj: ŠB 4617.
Šibenik!
Na momenat zatvaran oči i mislin
kako ču jedan pu' mora' oba' te šibenske vale
i po' na Jadriju, di san se prin puno godišč
jednega vručega agusta rodila
kako treča čer, a četvrto dite lantrniste -
/svako se rodilo na drugoj lanterni/,
što je tamo sta atento
da se brodimi vidi
ka' ulizaju u šibenski porat.
Krstili su me u šibenskoj katedrali,
a bilo mi je samo petnajest dan.
Pape je ufreško bi avanca
i vajalo je parti' na drugi škroj,
pa dite ni moglo priko mora brez krsta.

Ka' su mi krščenon vodon
polivali glavu
bilo je dosta ono malo što je stalo
u srebrenu pliticu.
Sa' se krstu od četrdeset' godišč,
pa je moj prijatej, pokojni Kolja, zna re'
da in sa' glavu mora poli' kanader.
E moj Kolja, ta ti je na mistu,
a ni jedina.

Neka ti Bog da pokoj.

Darinka Krstulović

Život na škoju

Živi' na škoju znači
gleda' svit iz dajega,
uzda' se u se i bi' zahvalan
za svaku mrvu sriče
što se prospe na te.
Uronjeni u more,
što hi kai vela gorka suza
cili život dili od ostatka svita,
judi na škoju su naučili
da se tuga i veselje
najboje piju zajedno
u istomu žmulu.
Život je uvijek lagji
pomišan sa zeru sriče,
pa bila ona i tuja,
ka' već njima ni u dil dopala.
Ka' dere bura, miša tramuntana,
ka' šiloko u kosti ulize
ni baš puno važno
jesu li boduli,škojari ili otočani.

Njihova je sriča u lipoti
iz koje su iznikli;
u kamenu i oštroj mrkenti.
U gropjivoj maslini
i žutoj brnistri,
u bistromu moru i tunji u barci.
Sriča je u pismi i ka' in se plače,
u fameji što se skupa drži
i u dicit što hi rišpetaju.

Na škoju samo brodi
nosu novitadi.

Darinka Krstulović

Žena sa škoja

Stoji na rivi i pozdravja dicit
ka' odluču po' na vele skule.
Svetac jon je svaki pu' ka' dojdju,
jerbo ope's njon i s ocen
za trpezon sidu.
Svaki pu' je sidih vlasi'
njoj i mužu sve više na glavi
ma to ona puno ne obada,
jerbo su jon dica jope' doma.
Ka' fortunal isprimiša more
sta' će na prag o' kamene kuče
i upira' pogled prima punti
za koju je muž jutros zamaka'
ka' je parti oba' vršu i mriže.
A ka' prid noć s kanpanela
zdrava Marija svitu se oglasi
zahvali' će Bogu što jon je da force
da rabotu dovede do kraja
i još jedan dan poživi u zdravju.

Darinka Krstulović